

ne forstå, at de ikke kan se sportsbegivenhederne, for hr. Aage Frandsen havde jo lovet, at der var statsgaranti for det.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg har sandelig ikke lovet, at man kan se alt fra De Olympiske Lege, og jeg håber sandelig ikke, at vi udsættes for det, for det forudsætter, at man skal have mere end to kanaler, det kan sendes fra. Det er hele løgnen – det var dog en ulidelighed.

Så under alle omstændigheder sker der jo et fravalg i dag, et redaktionelt fravalg af sportslige ting, og eksemplet med curling kunne jeg godt undvære, må jeg indrømme. Men der sker under alle omstændigheder et fravalg i dag i det, Danmarks Radio og TV 2 sender. Det er jo ikke alt, man vil sende, og det er selvfølgelig et spørgsmål – og det er det allerede nu – om prisen er for høj eller den ikke er for høj. Men altså, jeg er ganske fortrøstningsfuld med hensyn til, at det her system kører igennem.

Det kan så vise sig, at markedet i en kort periode måske vil rykke sig lidt, og at nogle vil prøve på at presse prisen op, dem, der køber nogle rettigheder; det vil de selvfølgelig prøve på. Men der er jo også andre stationer end de danske, som måske vil sige: Jamen når prisen er så høj, køber vi ikke. Og det betyder så, at prisen falder.

Formanden:

Undtagelsesvis en tredje runde, hr. Kim Behnke.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Blot for at rette en misforståelse og måske bringe hr. Aage Frandsen på bedre tanker. I bemærkningerne står der både sommer- og vinter-OL-legene »i deres helhed«, det vil også sige en kedelig curlingfinale, som hr. Aage Frandsen ikke gider se, legene i deres helhed, og det vil sige, at Danmarks Radio og TV 2 har eneret på at bringe hvert eneste minut fra åbningsceremonien til afslutningsceremonien, hvor de sidste duer letter.

Aage Frandsen (SF):

Jeg tror, at hr. Kim Behnke misforstod, hvad jeg sagde. Jeg sagde ikke, at de ikke kunne bringe det. Jeg sagde bare, at jeg ikke håbede, at de gjorde det.

Henrik Svane (RV):

Selv om der generelt er en mediestorm på befolkningen, er der dog ét medium, som vel må siges at indtage en særstilling, og det er selvfølgelig fjernsynet, jeg tænker på. Danskerne tilbringer ca. 2½ time foran skærmen hver dag, og der er derfor ingen tvivl om, at det er værdier, der er drømmeskabende, det vil sige kulturelle funktioner, som fjernsynet har.

Da vi i Danmark har to tv-stationer, som har en public service-forpligtelse, kan der med rette stilles særlige krav til disse stationer og deres programflader. Public service-kravet dækker over, at en tv-station skal sikre et varieret udbud af nyhedsformidling, oplysning og kunst, hvor kvalitet, alsidighed og mangfoldighed skal være nøgleord. Informations- og ytringsfriheden skal holdes i hævd, og herudover skal det også sikres, at der skal være programmer for alle, f.eks. også for døve og hørehæmmede. Disse forhold behøver betalingskanalerne ikke at tage højde for.

Derfor værner vi i Det Radikale Venstre meget om public service-kravet, og det gør vi ikke mindst som følge af den øgede konkurrence inden for medieverdenen. Den stigende konkurrence på tv-markedet kommer man naturligvis ikke uden om, og den kan da også på mange måder komme forbrugerne til gavn, idet udbudet kan øges og forbrugerne i en vis forstand kan siges at få større valgmuligheder og dermed større frihed.

Men det er altså for farligt at overlade hele markedet til den frie konkurrence, da det efter al sandsynlighed ikke bliver kvaliteten, der konkurreres på, og fordi hensynet til særlige grupper i samfundet næppe vil blive tilgodeset. Derfor er det vigtigt at understrege betydningen af public service-kravet og dermed også vigtigheden af, at vi ikke udvander det.

Når betalingskanaler får eneret på at transmittere fra særlige begivenheder, vil det medføre, at en stor del af befolkningen bliver afskåret fra at følge disse begivenheder. Det er efter min mening netop et eksempel på en udvanding af public service-kravet.

Herudover kan vi også risikere, at når nogle tv-stationer får eneret på at transmittere programmer, som har mere bred interesse, kan de udnytte denne status til kunstigt høje priser, f.eks. i forbindelse med pay per view – endnu en faktor, der vil afskære mange fra at se programmerne.